

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

206.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 marca 1923 r.

w przedmiocie nadzwyczajnych dodatków drożyznianych do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów wojennych i pozostałych po nich.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) oraz art. 12 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 32, poz. 195) zarządza się co następuje:

§ 1. Do obliczania dodatków drożyznianych, należnych inwalidom i pozostałym, ustala się mnożnik w wysokości tysiąc siedemset i zarządza się zastosowanie tego mnożnika do wszystkich w dniu 1 maja 1921 r. względnie po tym dniu powstałych dodatków drożyznianych należnych inwalidom i pozostałym bez względu na obowiązujący w tym czasie podział miejscowości ich zamieszkania na klasy.

Różnicę przysługującego zaopatrzenia pieniężnego jaka wyniknie przez zastosowanie powyższego mnożnika, oblicza się do dnia 31 marca 1923 r. i zalicza się ją jako nadzwyczajny dodatek drożyzniany.

§ 2. Osoby, których prawo do zaopatrzenia wygasło lub zostało zawieszane przed dniem 31 marca 1923 r. otrzymują dodatek drożyzniany według każdorazowo obowiązującego mnożnika w danej klasie miejscowości.

§ 3. Od dnia 1 kwietnia 1923 r. podwyższa się ustalony § 1 dodatek drożyzniany dziesięciokrotnie.

Do czasu przeliczenia rent inwalidzkich podwyższa się wypłacane na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1921 r. na poczet tych rent zaliczki dwunastokrotne, poczynając od dnia 1 kwietnia 1923 r.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

207.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 marca 1923 r.

w przedmiocie statystyki strajków i lokautów w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na podstawie art. 2 ustawy z dn. 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85 poz. 464), tudzież na podstawie art. 2 punkt 15 ustawy z dn. 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 46 poz. 388), o rozciągnięciu na ziemię górnośląskie województwa śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych ustaw innych oraz w przedmiocie zmian w ustawodawstwie na tych ziemiach obowiązującym zarządza się co następuje:

§ 1. Władze wskazane w § 2 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są donosić Głównemu Urzędowi Statystycznemu przy użyciu wydanych w tym celu przez ten Urząd kwestjonariuszów o wszelkich wypadkach zbiorowego zawieszenia pracy, spowodowanych bądź przez pracowników (strajk) bądź też przez pracodawców (lokaut). Kwestjonariusze te po należytem ich wypełnieniu powinny być przesłane najpóźniej w dwadzieścia dni po zakończeniu strajku, względnie lokautu, bezpośrednio Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

§ 2. Obowiązek donoszenia o strajkach, względnie lokautach, ciąży na:

- a) inspektorach przemysłowych, w stosunku do strajków i lokautów w zakładach i przedsiębiorstwach prywatnych wszelkiego rodzaju (rolniczych, przemysłowych, handlowych, transportowych i t. p.);
- b) urzędach górniczych w stosunku do strajków w górnictwie;
- c) odpowiednich dyrekcjach kolejowych — w stosunku do strajków na kolejach żelaznych państwowych;
- d) odpowiednich urzędach wojskowych — w stosunku do strajków w państwowych zakładach wojskowych;
- e) odpowiednich urzędach komunalnych — w stosunku do strajków w zakładach komunalnych;
- f) władzach i urzędach państwowych, nie wyszczególnionych w punktach b), c), d) i e) niniejszego artykułu, w stosunku do strajków w zakładach i przedsiębiorstwach im bezpośrednio podległych.

§ 3. Wszystkie zakłady i przedsiębiorstwa prywatne, zatrudniające przynajmniej 5 pracowników najemnych, obowiązane są o każdym wypadku strajku lub lokautu przysyłać do właściwego inspektora przemysłowego względnie Urzędu Górniczego następujące zawiadomienia:

- a) pierwsze zawiadomienie natychmiast po wybuchu strajku, względnie lokautu z podaniem daty wybuchu zatargu i liczby pracowników, którzy pracę przerwali (mężczyzn, kobiet i młodocianych);

b) drugie zawiadomienie natychmiast po ukończeniu zatargu z podaniem daty ponownego podjęcia pracy, względnie daty, od której zatarg należy uważać za zakończony.

Jeżeli pracownicy nie jednocześnie przerwali pracę, lub nie jednocześnie przystąpili po ukończeniu zatargu do pracy, należy w drugim zawiadomieniu podać datę przerwania, względnie ponownego przystąpienia do pracy poszczególnych grup pracowników, podając liczbę pracowników nie pracujących w poszczególnych okresach czasu.

§ 4. Na żądanie inspektorów przemysłowych, właściciele względnie kierownicy gospodarstw, zakładów i przedsiębiorstw wymienionych w ustępie 1 § 3 są obowiązani udzielać wszelkich informacji o każdym strajku, względnie lokauce w podległych im zakładach, w szczególności udzielać odpisów żądań pracowników, zgłoszonych na piśmie, oraz odpisów umów, zawartych w wynikach zatargu.

§ 5. Właściciele, względnie kierownicy gospodarstw, zakładów i przedsiębiorstw, wymienionych w ustępie 1 § 3, na wypadek nie zastosowania się do przepisów §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia lub podawania danych świadomie nieprawdziwych, podlegają karze do wysokości przewidzianej w art. 5 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej. Kary te wymierza władza administracyjna i instancji, stronie zaś służy odwołanie się według obowiązujących przepisów, a zwłaszcza przy odpowiednim zastosowaniu przepisów pruskiej ustawy o wydawaniu policyjnych rozporządzeń karnych w sprawach o wykroczenia z dnia 23 kwietnia 1883 r. (Pr. Zb. Ust. str. 65).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

208.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 marca 1923 r.

o rozszerzeniu granic miasta Sierpca.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19 poz. 92), zarządza się co następuje:

§ 1. Do miasta Sierpca włącza się miejscowości Włóki-Małe i Włóki Piaski.

Jednocześnie wymienione miejscowości wyłącza się z gminy wiejskiej Borkowo.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

209.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248), oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 20 listopada 1922 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 104, poz. 953) względnie w art. 1 rozporządzenia śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 13 lutego 1923 r. (Dz. Ust. Śląskich № 10, poz. 69) podatek spożywczy od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu (jednego litra stustopniowego spirytusu) wyrobionego w gorzelniach rolniczych i w gorzelniach przerabiających owoce podnosi się z 2.500 na 10.000 mk., a w gorzelniach przemysłowych z 2.650 na 10.200 mk. Gorzelnie przemysłowe przerabiające wywary na sole potasowe opłacają akcyzę w wysokości 10.000 mk. za litr spirytusu.

§ 2. Zapasy spirytusu, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w fabrykach wódek i rozlewniach spirytusu, czy to w postaci czystej, czy w półfabrykatkach lub gotowych wyrobach podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie spirytus czysty po 7.500 mk. za litr stustopniowy, zaś gotowe wyroby wódczane po 3.000 marek za litr objętości tych wyrobów.

§ 3. Dodatkowemu opodatkowaniu wedle norm określonych w § 2, podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich przedsiębiorstwach sprzedaży takich wyrobów (hurtowniach, detalicznych sprzedażach, restauracjach i t. p.) dalej zapasy spirytusu i wódek u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 5 litrów stustopniowego spirytusu wreszcie przesyłki spirytusu i wódek, które wedle dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę.

§ 4. Przedsiębiorstwa i osoby wymienione w §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na piśmie w 2 egzemplarzach,